

Med ribban högt: Southern Syncopaters Fletcher Henderson

1) My sweetie went away, 2) Tell me dreamy eyes, 3) Shanghai Shuffle, 4) I'll see you in my dreams, 5) What-cha-call-'em Blues, 6) Spanish shawl, 7) Tampeekoe, 8) Jackass Blues, 9) Stampede, 10) Hot mustard, 11) Snag it, 12) Rocky Mountain Blues, 13) Tozo, 14) Stockholm Stomp, 15) Swamp Blues, 16) St Louis Shuffle, 17) Variety Stomp, 18) Hop off.

Egen prod.

Paul Strandberg co, Jan-Olle Malm co, Peter Södergren tb, Patrik Nilsson, Anders Dellson kl, alt, Per-Olof Nilsson kl, ten, Torgny Salö p. Lennart Herlin ban, Mårten Damm sous, vo, Markus Sandberg dm. Insp på Falsterbo Jazzklubb den 21 mars 2010.

Redan en blick på melodilistan imponerar: var har Torgny och hans mannar letat upp allt jämte de "stornummer" vi har hört/har på 78:or, LP och CD? Och än en gång får vi besked om förlagornas inspelningsdatum och om bandet spelar efter tryckarr ("stock arrangement") eller "transcriptions". Torgny Salö har sannerligen låtit pennan gå med öronen på spänn. Starkt. Bandet och han har jobbat och åstadkommit resultat under besöket i Falsterbo. Och vem anade att Sveriges sydvästspets har en jazzklubb?

Det är att lägga ribban högt att ge sig på Henderson. Och det måtte ha varit en kul utmaning för Paul Strandberg att bli ombedd att hoppa in som förste kornettist; bland dennes tidigare alster, med eget band, märks en hop knepiga Bix-förknippade melodier. Repertoaren har han gemensamt med Torgny & Co. Och så bar det väg i den tidiga vårkvällen medan flyttfåglarna började återvända över golfbanan (vars 16:e tee ligger precis på Sveriges sydvästspets).

1) En rask 32:a med stick. Versen spelas två gånger. Gott om ensemblespel i ett "okänt" nummer från 1923.

2) Ännu en "okänd" snabbis. Sousafonsolo till bara bara banjo, klarinettrio.

3) Propert transkriberat. Sordin-kornetten trakteras i Louis' anda, även basunsolot spelas med sordinen i. Härlig precision i ensemblen.

4) Tänk, att det kära swingnumret fanns redan 1925 (då Henderson spelade in det). Här hörs det med vers och ett chorus straight tenorsolo.

5) Det rappa numret från "Armstrong-eran" spelas utan tvekan. Men har inte nr:ris 4 och 5 blandats ihop på melodilistan?

6) Soloinsatser av tenor, klarinett och piano präglar gammelschlagern, föredan inspelad av Doc Cook med Freddie Keppard.

7) Snabbt med saxar, kornett och klarinettrio i farten.

8) Clarence Williams redivivus! Det var han som först spelade in detta arr, svidande rent i nästan högtidligt skridande tempo, här med bl a två trombonchorus som hälsar till Charlie Irvis. En paus i Henderson-listan.

9) Med ribban höjd ytterligare och en blygsam hälsning till Hendersons kanske förnämligaste inspelning (med Joe Smiths "trumpetkonsert" och Rex Stewarts 12-takters explosion). Visst är klarinettrion med.

10) En rad raska "tolvor" med ett mellanspel.

11) En stilig transkription av förlagan med Ladniers två oförglömliga solochorus + klarinettrio.

12) En rask rackare, här med en hel radda solister i farten och i stöten.

13) Rapp enligt "mallen", med ett par "rör-solon" och ett glatt sångchorus.

14) "Hyllningen" till vår huvudstad - varför inte? Copenhagen fanns ju redan. Snabbt, med 16 takter var av tenor och kornett. Knepigt arr, styvt genomfört.

15) Nya raska tag, med soloinslag av tenor, basun, kornett och banjo.

16) Lätt komplicerat, med soloräcka av bl a klarinettrio och sousafon.

17) Tempot hålls uppe med teman i både moll och dur.

18) Rask final; vi var imponerade redan då Kustbandet exellerade sig genom det komplicerade arret, med flitiga soloinslag.

Våra Syncopaters sätter punkt med den äran.
Fletcher Henderson applåderar på sitt gyllene moln.

Lasse Mattsson